

HIRDETÉSEK

- ❖ Istentisztelet Akarattyán vasárnap 9-kor a Könyvtárban (Iskola u.)
- ❖ Istentisztelet Kenesén vasárnap de. fél 11-kor a templomban
- ❖ Gyermekestentisztelet Kenesén vasárnap fél 11-kor a Gyül. teremben
- ❖ Bibliaóra szerdán 16 órakor lesz (háznál vagy a Gyül. teremben)

- ❖ A szerdai **bibliaórákat** mostantól **házaknál** szeretnénk tartani, ezek helyszínére szívesen fogadunk felajánlást. Jó lehetőség a bibliaórák csoport meghívása a kimozdulni nehezen tudó testvéreknek egy igei alkalmon való részvételre, éneklésben, imádságban a gyülekezettel való találkozásra. Amelyik szerdára nincs meghívás, azt az alkalmat a Gyülekezeti teremben tartjuk.
- ❖ **Pénteken** (jan. 22-én) 18 órától lesz az **IFI következő alkalmá** a 15-20 éves korosztály részére. Szeretettel várjuk a fiatalokat!
- ❖ Az **ökumenikus imahét** keretében közös imádság alkalmára hívjuk a gyülekezetet a katolikus és evangélikus felekezeti testvérekkel. A közös alkalom jan. 21-én **csütörtökön 17 órakor** lesz a ref. templomban.

Adományok és egyházfenntartói járulékok mostantól befizethetők az alábbi gyülekezeti tagoknál is:

- **Hanák Istvánné:** Balatonakarattya
- **Szecsódi Károlyné:** Lakótelep
- **Keresztes Jánosné és Borda Ferencné:** Nagykúti u., Arany J. u.
- **Gerner Jánosné és Vér Lászlóné:** Kossuth u., Dózsa Gy., József A. u.
- **Sipos Károlyné:** Partalja u., Bajcsy-Zs. u.
- **Szabóné Öcsi Mónika:** Bocskai, Katona J. u., Zrínyi M. u., Benczúr u.
- **Oláh Jánosné:** Fő u.
- **Sipőcz Istvánné:** Soós L. u., Óvoda u.

Köszönjük szolgálatvállalásukat!

Balatonkenesei Református Egyházközség

8174 Balatonkenese, Táncsics M. u. 13. Tel.: 88-481 348. E-mail: refkenese@gmail.com
<http://refkenese.extra.hu>

Lelkészek: Németh Péter (30-377 9033) és Némethné Sz. Tóth Ildikó (30-444 7399).

Gondnok: Gerner János.

Lábam előtt

Mécses

a Te igéd

Kenesei és akarattyai református igehirdetések * 2010. január 17.

Olvasmány: Lukács 6,39-46

Alapige: Lukács 6,47-49

„Aki hozzám jön, hallja beszédeimet, és azok szerint cselekszik: megmutatom nektek, kihez hasonló. Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki leásott, mélyre hatolt, és a kösziklára alapozott: amikor árvíz jött, beleütközött az áradat abba a házba, de nem tudta megingatni, mert jól volt megépítve. Aki pedig hallotta beszédeimet, de nem azok szerint cselekedett, az hasonló ahhoz az emberhez, aki alap nélkül a földre építette a házát: beleütközött az áradat, és azonnal összeomlott az a ház, és teljesen elpusztult.”

Ezek a Hegyi Beszéd zárószavai. Jézus ezt a hosszabb tanítását nem a szónokoktól megszokott módon, valami hatásos csattanóval fejezi be, hanem egy életből vett példával ad útmutatást az abban foglaltak megvalósításához.

Mindannyian láttunk már házépítést, vagy vettünk már részt benne. Mi, emberek, szeretünk építeni. Jézus itt két házépítő példáját hozza elénk, az egyik bölcs volt, a másik pedig bolond. Azért fogalmaz Jézus ilyen sarkítottan, mert itt bizony a házépítés élet és halál kérdése. Nem véletlen, hogy Jézus itt nem akar semmi kiskaput hagyni. A házépítésben az ember vagy bölcs, vagy bolond. Mintha fel akarna rázni bennünket: jól vigyázz, ahogy a házat, úgy az életedet is vagy jól, vagy rosszul építheted fel!

Úgy a bölcs, mint a bolond ember ugyanabba a munkába állt bele, mert mindketten házépítésbe fogtak, mindketten haladtak a munkában, s mindketten be is fejezték az építést. Mindketten elhatározták, hogy mit akarnak kivitelezni, és végig is csinálták.

Amikor csak felszínesen figyeljük az embereket, valóban sok tekintetben egyformának találjuk őket. Azonban amint közelebb lépünk hozzájuk, beszélgetni kezdünk velük, ahogy megismerjük őket, életük történetét,

hogy mit, hogyan terveztek, és mi, hogyan sikerült,— bizony rádöbbenünk, hogy ég és föld különbség lehet ember és ember között. Valóban úgy van, hogy ha két ember csinálja ugyanazt, az sosem lehet ugyanaz.

Kemény Katalin, aki Hamvas Béla felesége volt, írja a következőket: Amikor az ember építkezik, a házában önmagát építi fel. Valóban, ezer ember ezerféleképpen tervezi, és valósítja meg önmagát. Hasonlítanak egymásra abban, amit el akarnak érni (házat építeni), de bizony kimondhatatlan különbség lehet köztük abban, hogy hogyan valósítják azt meg.

Az egyik bölcsen, a másik bolond módon építette házát. Az egyik lényeges különbség a két épület közt valószínűleg az volt, hogy egyikük sokkal hamarabb felépítette házát, mint a másik. A bölcs embernek sok idejét igénybe vette a földalatti munka. Lukács tudunkra adja, hogy mélyre ásott, s kősziklára vetett fundamentumot. Nos, ez bizonyára sok napig, sőt hetekig tartott, gyakran meg kellett állnia, hogy verejtékét letörölje homlokáról; sokszor feküdt le kimerülten a napi munka után, s mégis, még egy kő sem látszott ki a földből. A bolond építő viszont nem akart időt vesztegetni: a fővény lágy volt, s számára megfelelően készen állt. Azonnal neki láthatott a falazásnak, s hamarosan tető alá hozta a házat. De „hamar munka ritkán jó”, és sokszor „aki lassan jár, tovább ér”.

Mi, mai emberek, bizony perc-emberkéek vagyunk. Mindent hamar akarunk elérni. Nem utánaajárni, nem elolvasni egy-egy művet, hanem minél gyorsabban elintézni. Az interneten pár kattintás, és megvan az információ. Levélírás helyett pár gombnyomás, és ott van az sms-üzenet.

Mi, akik itt együtt vagyunk, keressük Istent, fel szeretnénk építeni a házainkat. Meg kell harcolnunk a hit harcát. Nem könnyű, talán sok kínlódással jár. De amikor a problémák jönnek, akkor derül ki, vajon mit bír, mennyire ingatag a mi hitünk.

Ha sziklára építész, a hited valódi, megpróbált lesz. Sok dolog, amit az emberek hitnek neveznek, nem az. Teljesen rá kell, hogy épülj Krisztusra, a Sziklára; teljesen tőle kell függeni; minden reményedet és bizalmadat Belé kell vetni, így lehetsz bölcs házépítő.

Akár igazi a hited, akár nem, próbának lesz kitéve. Az igei hivatkozás az esőre, árvízre és szélre azt jelzi, hogy e próbatételek legalább három csoportba sorolhatók. Az eső a fentről való nyomorúságokat jelzi. Isten csapásokat fog ránc bocsátani, ahogy Jóbbal és másokkal is tette. Így derül ugyanis ki, hogy Őrá építettünk-e.

De próbatételek támadnak majd a földből is,— „eljön az árvíz”. A régebbi időben az üldözések áradata sokkal rettenetesebb volt, mint most, de

az üldöztetés ma is érezhető; s ha hívő vagy, biztos, hogy szembesülsz ezzel. A világ ma sem szereti jobban az igaz egyházat, mint a múltban. Kész vagy-e elviselni a gyalázatot és a bántalmat Jézusért? Csakis úgy, hogyha erősen meg vagy alapozva és gyökerezve Krisztusban.

Aztán jönnek titokzatos próbatételek, melyeket „a szelek” által jelöl igénk. A levegőbeli hatalmasságok fejedelme ránc fog támadni, sugallataival, rettenetes kísértéseivel, vagy körmönfont vádjaival. Az ördögnek nem tetszik, hogy mi Istenéi akarunk lenni, ezért kísért minket. Kétségbeeséssel és különféle módokon tud minket kísérteni egyidejűleg, s jól érti, tudja, miként csaljon lépke. Gyakran már ebben az életben romlásba dönti az ember hitét.

Akik nincsenek jól megalapozva a Sziklán, könnyen elhajlanak. A hitetlenség korát éljük, de akik az igazság személyes megtapasztalása által a Sziklán állnak, azok meg nem rendülnek. Ahol a szív igazán meggyökerezett az igazságban, ott sem a tévtanítások sem a kételkedések nem vehetnek erőt rajta.

Miután Jézus sok mindent elmondott a Hegyi Beszédben, most ezt mondja nekünk: Fogj hozzá, építsd fel az életed. Neked is tenned kell, építened kell. Választhatod az egyszerűbb utat, a gyorsabb módszert, ami látszólag eredményesebb. De jól vigyázz, a dolgok lent a mélyben dőlnek el! Az alapozásnál! Aki Jézust akarja követni, az tetőtől talpig kövesse Őt! A fundamentumot csakis a Sziklára érdemes építeni. Pál apostol a szív elrejtett emberéről beszél. A megmentés, a végső megmenekülés belül, a szívben dől el, nem látható kívülről. Csak te tudod, meg az Isten: Sziklára építettél-e. Egyik egyszerű kis gyermekének így fogalmaz: „Kis házad, földi életed, ha te nem sziklára építed, jön a szélvész és az áradat, jajj, összedönti házadat!”

A hívő ember békességben van, Krisztusban nyugszik. A bajok jönnek egymásután, de nem képesek őt eltántorítani, hanem csak még erősebbé teszik számára azt a reménységet, melyet Krisztus Jézusra alapozott. S amikor végül elérkezik a halál, az a rettenetes árvíz, mely minden mozdítható dolgot aláás, a bölcs házépítő reménységét rendíthetetlennek fogja találni.

Segítsen Isten a biztos Fundamentumra építeni!

(Lukátsné Orovicz Piroska, váraplotai lelkész, 2010. január 10-én)